

РЕШЕНИЕ

№ 5016

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20231110132626 по описа за 2023 година

Ищецът ЗЕАД „Б.“ е предявил срещу ответника С.. осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ, вр.чл.49 и чл.45 ЗЗД за сумата от 235.45 лв., представляваща изплатеното по застраховка „Каско Стандарт“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 08.01.2023 г. в гр. София, от виновно противоправно поведение, изразяващо се в неподдържането и неизправността на пътен участък, част от общинска пътна мрежа, ведно със законната лихва върху претендираната сума от 13.06.2023 г. до пълното изплащане на сумата. Претендира разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско Стандарт“ е настъпило застрахователно събитие – застрахованото МПС с марка „Фолксваген“, с регистрационен № ..., попада в необозначено и необезопасено препяствие на пътното платно на територията на гр. София, при движение по ул. „Първа българска армия“ с посока от надлез „Надежда“ към кв. „Орландовци“, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил. Твърди, че щетите са на стойност 235.42 лв., като поддържа да е изплатил застрахователно обезщетение в този размер. Твърди, че ответникът носи гражданска отговорност за обезщетените вреди, тъй като има задължение да

поддържа общинската пътна мрежа.

Ответникът С.. в законоустановения едномесечен срок е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер като неоснователен и недоказан. Оспорва вида и размера на вредите, както и причинната им връзка с твърдяното противоправно деяние. Претендира разноси, включително и юрисконсултско възнаграждение. Моли да се намали претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение до предвидения минимум.

„Щ.“ ЕАД и СТ.. Сп. з о.о. – клн България КЧТ, в качеството им на участници в Консорциум СТ.. СП ДЗЗД, конституирани в производството като трето лице-помагач (ТЛП) на страната на ответника, не изразяват становище по предявените искове.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

С определение от 07.11.2023 г., в което е обективиран изготвения по делото писмен доклад съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че за отстраняване на щети по МПС с марка „Фолксваген“, с регистрационен № ..., ищецът е заплатил сума в размер на 114.04 лв., както и че сумата от 121.38 лв. е приспадната от ищеца от дължимата от застрахованото лице застрахователна премия.

Във връзка с инцидента водачът на увредения автомобил, е уведомил писмено ищеца за настъпилото застрахователно събитие на 09.01.2023 г., по повод на което е била образувана преписка по щета № 470422232301309, което се установява от представеното по делото уведомление за настъпило застрахователно събитие. Към преписката са приложени доклад по щета и опис на претенцията, в които причинените на лек автомобил с марка „Фолксваген“, с регистрационен № ... вреди са оценени на сумата от 235.42 лв.

Установява се от показанията на разпитания по делото свидетел И. И. А., които показания съдът намира за последователни, непротиворечиви и подкрепящи се от представените по делото писмени доказателства, да са причинени вреди върху застрахования от ищеца автомобил, през месец януари 2023 г., при движение в гр. София, кв. Орландовци, като

управляваният от свидетеля лек автомобил с марка „Фолксваген“, с регистрационен № ..., преминал през шахта на пътното платно, на която липсвали капаците. Свидетелства, че препятствието не било обозначено и не могъл да спре, тъй като не успял да го забележи предварително. Сочил, че въпреки многобройните подадени жалби и сигнали, четири месеца след инцидента шахтата все още не била обезопасена.

Установява се от показанията на разпитания по делото свидетел П. П. П., които показания съдът намира за последователни, непротиворечиви и подкрепящи се от представените по делото писмени доказателства, да са причинени вреди върху застрахования от ищеца автомобил, през месец януари 2023 г., при движение в гр. София, кв. Орландовци, ул. «Първа българска армия», в близост до бензиностанция «Лукойл». Свидетелства, че като служител на отдел «Пътна полиция», СДВР е посетил мястото на ПТП-то, като установил, че МПС било увредено при преминаване през шахта, на която били надигнати решетките. Сочил, че подал информация на дежурната част, за да се уведоми С., с оглед отстраняване на проблема и избягване на бъдещи подобни инциденти.

От заключението на изслушаната и приета по делото САТЕ, неоспорена от страните, което заключение съдът намира за компетентно и обективно дадено се установява, че вредите по лек автомобил с марка „Фолксваген“, с регистрационен № ... съответстват на механизма на ПТП, посочен в съставения Протокол за ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, както и че размерът на щетата, определена по средни пазарни цени възлиза на сумата от 312.02 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно иска по чл. 411 КЗ

Съгласно чл. 411 от Кодекса за застраховането (КЗ) с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни

действия, но не се отнася до правата по чл. 50 ЗЗД (в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.) Видно от законовата разпоредба предпоставките за предвидената суброгация са: 1) да е бил сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 2) застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

В настоящия случай посочените предпоставки са налице, доколкото се установи, че на 08.01.2023 г. по време на действието на сключения между ищеца и застрахованото лице договор за застраховка „Каско” е настъпило предвидено в него застрахователно събитие, в резултат на което на застрахованото МПС са били нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение.

Според чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от другото, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

Ответникът не спори, че има задължение да поддържа пътя в безопасно и годно за използване състояние с грижата на добър стопанин, установява се събитието да е настъпило на територията на С.; доколкото собственикът-ответник е юридическо лице, то винаги извършва правни и фактически действия чрез други физически лица, поради това задължението следва да се изпълнява чрез възлагане на други лица. По делото се твърди неизпълнение на това задължение за поддържане в безопасно състояние на улиците, където са настъпили процесните щети, като те са в причинна връзка с това бездействие. С оглед доказателствената тежест в процеса ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно, където е настъпил инцидента. Без значение за отговорността на ответника е дали изобщо не са предприемани действия за изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. Ответникът е длъжен като собственик и по силата на чл.31 Закона за пътищата да поддържа пътната настилка в годно за безопасното ѝ ползването състояние и това му задължение не зависи от обстоятелството дали е бил уведомен за състоянието на пътя по реда на

чл.165, ал.1, т.3 ЗДвП. Поради това отговорността на ответната страна следва да бъде ангажирана.

Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно кредитираното от съда заключение на вещото лице действителният размер на причинените вреди по средни пазарни цени е в размер на 312.02 лв., поради което искът следва да се уважи за пълния предявен размер от 235.45 лв.

Като законна последица от това в полза на ищеца следва де се присъди и законна лихва върху главницата от подаването на исковата молба – 13.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото в размер на сумата от 850.00 лв., представляващи сбора от заплатената държавна такса, възнаграждение за вещо лице и свидетели, и заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът счита, че направеното искане от процесуалния представител на ответника на основание чл.78, ал.5 от ГПК за присъждане на по-нисък размер на разноските в частта на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е неоснователно, тъй като претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е определено в съответствие с Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.., гр. София, ..., да заплати на ЗЕАД „Б..”, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., на основание чл. 411 КЗ,

сумата от 235.45 лв., представляващо изплатено застрахователно обезщетение по щета № 470422232301309, образувана при ищцовото дружество, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 13.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА С., гр. София, ..., **да заплати на ЗЕАД „Б.“,** ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 850.00 лв.,** представляваща разноски по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на **„Щ.“ ЕАД и СТ.. Сп. з о.о. – клн България КЧТ,** в качеството им на участници в Консорциум **СТ.. СП ДЗЗД,** като трето лице-помагач на страната на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____